Adli Tatil ve Başsavcılık İtirazı

MAHKEME	KARAR TARİHİ	SONUÇ
Yargıtay Ceza Genel Kurulu	01.04.2026	Kaldırma

ESAS NO	KARAR NO	İLGİLİ HÜKÜMLER
2023/558	2026/205	CMK 308, CMK 331/4, TCK 58, 5275 s. K. 108

ÖZET

Onama kararı adli tatilde Başsavcılığa teslim edilmiş, ikinci kez tekerrüre ilişkin aleyhe itiraz 29.09.2023'te yapılmıştı. CGK, sürenin 1 Eylül'de başladığını ve tutuklu-tutuksuz ayrımı olmadığını belirterek Dairenin süre ret kararını kaldırdı, itirazın önce Dairece incelenmesine karar verdi.

Bu kararın özeti ve değerlendirmesi
savun.av.tr/adli-tatil-ve-bassavcilik-itirazi-suresi-cgk-2026-205/ →

Karar metni

Yargıtay Karar Arama sisteminde yayımlandığı hâliyle, değiştirilmeden aktarılmıştır. Taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2023/558 E. , 2026/205 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 10. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Ceza Dairesi

SAYISI : 1420-1829

I. HUKUKÎ SÜREÇ

Sanığın uyuşturucu madde ticareti yapma suçundan 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 188/3-4(a), 62, 52/2-4, 53, 54, 58... . maddeleri uyarınca 12... ay hapis ve 25.000 TL adli para cezası ile cezalandırılmasına, taksitlendirmeye, hak yoksunluğuna, müsadereye, cezasının mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ve mahsuba ilişkin İstanbul Anadolu 10. Ağır Ceza Mahkemesince verilen 06.04.2021 tarihli ve 398-189 sayılı hükmün, sanık müdafileri tarafından istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 28. Ceza Dairesince 17.06.2021 tarih ve 1420-1829 sayı ile istinaf başvurularının esastan reddine; söz konusu kararın sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 10. Ceza Dairesince 21.06.2023 tarih ve 17305-5827 sayı ile "5275 sayılı Kanun'un 108 inci maddesinin üçüncü 'ikinci

defa tekerrür hükümlerinin uygulanması durumunda, hükümlü koşullu salıverilmez' düzenlemesine yer verilmiştir. Buna göre, sanık hakkında birinci tekerrür şartlarının oluşması nedeniyle tekerrür hükümleri uygulandıktan ve tekerrür uygulanan mahkûmiyet kesinleştikten sonra, yeniden tekerrür hükümlerinin uygulanmasını gerektiren bir suçun işlenmesi halinde ikinci kez tekerrür hükümleri uygulanacak ve hükümlü artık koşullu salıvermeden yararlanamayacaktır. Ancak, ikinci defa tekerrür hükümlerinin uygulanabilmesi için, ilk kez mükerrirlere özgü infaz rejiminin 5237 sayılı Kanun'un 58 inci maddesi kapsamında uygulanması gerekmektedir. Somut olayda ilk mükerrirliğin, 765 sayılı Türk Ceza Kanunu'un 416 ncı maddesi ile oluşması ve bu suretle tekerrür hükümlerinin önceki cezanın arttırılması suretiyle uygulanmış olması nedeniyle sanık hakkında ikinci defa mükerrirlere özgü infaz rejiminin uygulanması şartları oluşmadığından sanık hakkında ikinci kez tekerrür hükümlerinin uygulanamayacağı hususunun infaz aşamasında gözetilmesi mümkün görülmüştür." açıklamasıyla temyiz isteminin esastan reddine karar verilmiştir.

II. İTİRAZ SEBEPLERİ

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı 29.09.2023 tarih ve 95415 sayı ile "Dosyanın incelenmesinde, Ceza Genel Kurulunun 22.02.2023 tarihli ve 151-1 75... .03.2023 tarihli ve 310-139 sayılı kararlarında da belirtildiği gibi ikinci kez mükerrirlik için ilk suçun 01.06.2005 tarihinden önce işlenmiş olmasının önemli olmadığı, buna göre sanığın tekerrüre esas alınan ilamlarının suç ve kesinleşme tarihleri itibariyle ikinci kez mükerrirliğe esas teşkil etiği ve kararda bu yönüyle hukuku aykırılık bulunmadığı değerlendirilmiştir.

İkinci kez mükerrirlik koşullarının oluşmadığının kabulü halinde ise, sanık müdafisinin temyiz başvurusu üzerine yapılan incelemede ikinci kez tekerrür hükümlerinin uygulamasına ilişkin kısım hükümden çıkarılarak bölge adliye mahkemesinin kararının düzeltilmesi gerekirken infaz da tereddüt yaratacak biçimde ve aynı zamanda ilk mahkumiyet hükmündeki hukuka aykırılık giderilmeden sanık müdafinin temyiz başvurusunun esas reddi ile hükmün onanmasına karar verilmesinin hukuka aykırı olduğu," görüşüyle itiraz yoluna başvurmuştur.

5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 308. maddesi uyarınca inceleme yapan Yargıtay 10. Ceza Dairesince 01.11.2023 tarih ve 16557-9301 sayı ile "21.06.2023 tarihinde Dairemizce verilen kararın, 27.07.2023 tarihinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına teslim edildiği, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından sanık aleyhine yapılan itirazın, adli tatil nedeniyle duran süreler de eklendiğinde 5271 sayılı Kanun'un 308 inci maddesinin birinci fıkrasında belirlenen 30 günlük süresinden sonra 29.09.2023 tarihinde yapıldığı anlaşıldığından itirazın süre nedeniyle reddine," karar verilerek Yargıtay Birinci Başkanlığına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

III. UYUŞMAZLIK KONUSU VE ÖN SORUN

Özel Daire ile Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanık hakkında ikinci kez tekerrür hükümlerinin uygulanma şartlarının bulunup bulunmadığının belirlenmesine ilişkin ise de Yargıtay İç Yönetmeliği'nin 27. maddesi uyarınca öncelikle; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının sanık aleyhine olan itirazının,

CMK'nın 308/1. maddesinde belirtilen bir aylık süre içinde yapılıp yapılmadığının, itirazın süresinde olduğunun kabulü hâlinde, CMK'nın 308/2. maddesi gereğince itirazın gönderildiği Özel Daire tarafından aynı maddenin 3. fıkrası uyarınca itiraz konusunda bir karar verilmeden Ceza Genel Kurulunca değerlendirme yapılmasının mümkün olup olmadığının tartışılması gerekmektedir.

IV. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Sanığın uyuşturucu madde ticareti yapma suçundan mahkûmiyetine ilişkin İlk Derece Mahkemesi hükmünün, sanık müdafileri tarafından istinaf edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesince istinaf başvurularının esastan reddine karar verildiği, söz konusu hükmün sanık müdafii tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Özel Dairece 21.06.2023 tarih ve 17305-5827 sayı ile "...Sanık hakkında ikinci defa mükerrirlere özgü infaz rejiminin uygulanması şartları oluşmadığından sanık hakkında ikinci kez tekerrür hükümlerinin uygulanamayacağı hususunun infaz aşamasında gözetilmesi mümkün görülmüştür." açıklamasıyla temyiz isteminin esastan reddi ile hükmün onanmasına karar verildiği,

Söz konusu kararın elektronik imza aşamasının 18.07.2023 tarihinde tamamlandığı, Özel Daire kararının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına 25.07.2023 tarihinde teslim edildiği, Özel Daire ilamına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca 29.09.2023 tarihinde aleyhe itiraz yoluna başvurulduğu,

CMK'nın 331. maddesi uyarınca adli tatil 20 Temmuz ile 31 Ağustos arasında söz konusu olup 1 Eylül itibarıyla adli yılın başladığı,

Anlaşılmaktadır.

V. GEREKÇE

1. İlgili Mevzuat ve Ön Soruna İlişkin Açıklamalar

Konu ile ilgili düzenlemeler şöyledir:

CMK'nın "Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi" başlıklı 308. maddesi;

"(1) Yargıtay ceza dairelerinden birinin kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı, re'sen veya istem üzerine, ilâmın kendisine verildiği tarihten itibaren bir ay içinde Ceza Genel Kuruluna itiraz edebilir. Sanığın lehine itirazda süre aranmaz.

(2) İtiraz üzerine dosya, kararına itiraz edilen daireye gönderilir.

(3) Daire, mümkün olan en kısa sürede itirazı inceler ve yerinde görürse kararını düzeltir; görmezse dosyayı Yargıtay Ceza Genel Kuruluna gönderir." ,

Aynı Kanun'un "Adlî tatil" başlıklı 331. maddesi;

"(1) (Değişik: 8/8/2011-KHK-650/27 md.; İptal: Anayasa Mahkemesinin 18/7/2012 tarihli ve E.: 2011/113 K.: 2012/108 sayılı Kararı ile.; Yeniden düzenleme: 27/6/2013-6494/25 md.) Ceza işlerini

gören makam ve mahkemeler her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuz bir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler.

(2) Soruşturma ile tutuklu işlere ilişkin kovuşturmaların ve ivedi sayılacak diğer hususların tatil süresi içinde ne suretle yerine getirileceği, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir.

(3) Tatil süresince bölge adliye mahkemeleri ile Yargıtay, yalnız tutuklu hükümlere ilişkin veya Meşhud Suçların Muhakeme Usulü Kanunu gereğince görülen işlerin incelemelerini yapar.

(4) Adlî tatile rastlayan süreler işlemez. Bu süreler tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzatılmış sayılır."

Ayrıntıları Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 26.06.2024 tarihli ve 272-204; 08.01.2025 tarihli ve 400-1; 26.02.2025 tarihli ve 244-99; 22.04.2026 tarihli ve 621-265 sayılı müstekar kararlarında da açıklandığı üzere;

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısının itiraz yetkisi, Yargıtay Ceza Daireleri kararlarına karşı başvurulan olağanüstü bir kanun yolu olarak CMK'nın 308. maddesinde düzenlenmiştir. Anılan norm ile Yargıtay ceza dairelerinden birinin hukuka aykırılık taşıdığını düşündüğü kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısına ilamın kendisine verildiği tarihten itibaren bir ay içinde itiraz yetkisi tanınmaktadır. Sanığın lehine itirazda süre şartı aranmamıştır. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı şayet sanık aleyhine itirazda bulunacaksa, Özel Daire ilamının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına verildiği tarihten itibaren başlayacak bir aylık süre içinde itiraznamesini ilgili Daireye sunmalıdır. Kanun'un öngördüğü bir aylık süre, hak düşürücü nitelikte olduğundan süresinden sonra yapılan itirazın reddine karar verilmelidir.

Olağanüstü kanun yollarından biri olarak, maddi gerçeğe makul sürede erişilmesi, somut olay adaletininin sağlanması, hukuk güvenliği ile ülke genelinde uygulama/içtihad birliğinin tesis ve güçlendirilmesi gibi fonksiyonlarının etkin biçimde kullanabilmesini teminen aleyhe itiraz için CMK'nın 308/1. maddesinde öngörülen bir aylık hak düşürücü sürenin, Özel Daire ilamının UYAP ortamında Yargıtay Başsavcılığına geldiği ve dosya içeriğine erişilebilmeyi mümkün kıldığından fiziki dosyada bulunan barkotların da okutulduğu tarihte başlayacağının kabulü gerekir.

Özel Daire kararlarına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca itiraz edildiğinde dosyanın önce kararına itiraz edilen Özel Daireye gönderilmesi, Dairenin mümkün olan en kısa sürede itirazı inceleyerek yerinde gördüğü takdirde kararını düzeltmesi, görmez ise itiraz konusunda karar verilmek üzere dosyayı Ceza Genel Kuruluna göndermesi gerekmektedir.(CMK madde 308/3) Kararına itiraz edilen Özel Dairece incelenip sonuca bağlanmayan bir itirazın Ceza Genel Kurulunca incelenmesi mümkün değildir.

Öte yandan, "Ceza işlerini gören makam ve mahkemeler her yıl bir eylülde başlamak üzere, yirmi temmuzdan otuz bir ağustosa kadar çalışmaya ara verirler (CMK madde 331/1). Tatil süresince bölge adliye mahkemeleri ile Yargıtay, yalnız tutuklu hükümlere ilişkin işlerin incelemelerini yapar (CMK madde 331/3). Adlî tatile rastlayan süreler işlemez. Bu süreler tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzatılmış sayılır (CMK madde 331/4).

Buna göre uygulamada adli tatil bağlamında sürelerle ilgili ortaya çıkan ve daha evvel Yüksek Ceza Genel Kurulu'nca da görüşülerek istikrar kazanan özel durumlar şunlardır:

a.Adli tatil nedeniyle sürenin uzaması kuralının uygulanabilmesi için, kararın tebliğinin adli tatilden önce gerçekleştirilmesi, işlemeye başlayan sürenin adli tatil içinde sona ermesi gerekmektedir. Bu takdirde tatilden önce işleyen kısma bakılmaksızın, süre; adli tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzar.

b. Kararın adli tatilde tebliğ edilmesi nedeniyle sürenin tamamı adli tatil içerisine denk geliyor ise süre; bir eylülden itibaren baştan (sıfırdan) işlemeye başlar.(CGK. 16.09.2014 tarih ve 544-385 sayı)

Zira, adli tatilde yapılan tebligat geçerli olmakla birlikte adli tatilde süreler işlemeyeceğinden, (CMK madde 331/4) süre tatilin bittiği günden yani bir eylülden itibaren işleyecektir. Nitekim 14.02.1934 tarihli ve 47-1 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararında da adli tatile rastlayan dönemde kararların tebliğinin geçerli olduğu, ancak adli tatilde süre işlemeyeceği için bu durumda temyiz süresinin adli tatilin bitiminden itibaren başlayacağı kabul edilmiştir.

c.Bu kurallar Cumhuriyet savcıları için öngörülen süreler bakımından da geçerlidir.(CGK. 27.3.1944 tarih ve 57-15 sayı)

Somut ihtilaf konusunun temelini, CMK'nın 331/3.maddesi gereğince adli tatilde rü'yet olunan tutuklu işler bakımından da aynı maddenin dördüncü fıkrasının uygulanma imkanı bulunup bulunmadığı, bu bağlamda adlî tatile rastlayan sürelerin işleyip işlemeyeceği hususu oluşturmaktadır.

Doktrinde konuya ilişkin olarak ayrıntılı bir değerlendirme yapan yazarlar, Ceza Genel Kurulunun 10.06.2021 tarihli ve E.2019/16-292, K: 2021/275 sayılı kararına da atıfta bulunarak;" CMK m.311'de adli tatilde görülebilen işler yönünden sürelerin işleyeceği şeklinde açık bir düzenlemeye yer verilmediğinden, tutuklu işlerde adli tatil süresince temyiz sürelerinin işleyeceğinin kabulünün bir yorum olduğu, ancak bu yorumun sanığın temyiz süresini kısıtladığı göz önüne alındığında aleyhe sonuç doğurduğu, bu itibarla kanun koruyucunun tutuklu sanığın temyiz süresini kısıtlayacak bir istisnayı açıkça ifade etmemiş olmasının kanun sistematiğine uygun bulunmadığı gibi tutuklu sanıkların kanun yoluna başvurma ve mahkemeye erişim haklarını kısıtlayacağından hukuka uygun kabul edilemeyeceği, tutuklu işler bakımından da adli tatilde temyiz süresinin işlemeyeceği"sonucuna ulaşmışlardır.(doktrindeki bir esere atıf)

Öncelikle belirtilmelidir ki, usul hükümlerinin yorumlanması noktasında AİHM; ulusal hukuk kurallarını yorumlama görevinin yerel mahkemelere ait olduğunu, AİHM'in rolünün bu yorumların Sözleşme ile uyumluluğunu denetlemekle sınırlı olduğunu, bu durumun kanun yolu başvurusunda öngörülen süre sınırlamaları ile ilgili yapılan yorumlar açısından da geçerli olduğunu, süreye ilişkin kuralların adaletin ve özellikle de yasal kesinliğin düzgün şekilde uygulanmasını amaçladığını (AİHM kararı, B. No: 28090/95, 28/10/1998, §§ 43, 45), bununla birlikte mahkemelerin usul kurallarını uygularken bir yandan adil yargılanma hakkını ihlal edebilecek aşırı şekilcilikten ve usul

kurallarının ortadan kaldırılması sonucunu doğurabilecek aşırı esneklikten kaçınmaları gerektiğini belirtmiştir (AİHM kararı, B. No: 35787/03, 26/7/2007, § 29).

Üçüncü fıkrası ile adli tatil süresince bölge adliye mahkemeleri ile Yargıtay'ın, yalnız tutuklu hükümlere ilişkin işlerin incelemelerini yapacağını belirten CMK'nın 331. maddesinin dördüncü fıkrası ile de adli tatilde sürelerin işlemeyeceğine ilişkin genel bir kural va'zedilmiştir.
Kanunla bu genel kuralın, adli tatil süresince görülecek/rü'yet olunacak işler bakından uygulanmayacağına dair bir istisna hükmüne yer verilmiş değildir. Esasen bu durum kanun vazıının bilinçli bir tercihidir. Çünkü tutuklu işlerin, doğrudan hürriyet ve güvenlik hakkına taalluk etmesi (Anayasa madde 19 İHAS madde 5) itibarıyla makul sürede sonuçlanmasını (İHAS madde 6) teminen adli tatilde de görülmesi için bir teminat olarak va'zedilen normun (CMK madde 331/2,3), bu kez mahkemeye erişim ve kanun yoluna etkin başvuru hakkı bağlamında (İHAS madde 6) ilgililere gereksiz ve ölçüsüz bir külfet yüklemek için istisna öngörmesi düşünülemez. Hukuki durumu tutuksuz olanlara nazaran daha ağır olan tutuklu sanıkların aleyhine istisnai bir düzenleme getirilmesi ne kadar sorunlu ise mevcut düzenlemeden de böyle bir sonuca ulaşmak aynı mantıki sorunla maluldür. Adli tatilde sürelerin işlemeyeceğine ilişkin düzenlemeyle, mahkemelerin çalışmaya ara verdikleri bu dönemde süreler yönünden ilgililerin hak kaybının önlenmek istendiği açıktır.

Nitekim Yüksek Ceza Genel Kurulu'nun 10.06.2021 tarihli ve 566-274, 10.06.2021 tarihli ve 292-2 75... .12.2022 tarihli ve 319-846 sayılı kararlarında da aynı sonuca ulaşılmıştır.

Keza Özel Dairelerin uygulamaları da bu yönde gelişmektedir.(12. Ceza Dairesinin 25/3/2025 tarihli ve E.2021/10541, K.2025/3296 sayılı, 8. Ceza Dairesinin 7/7/2025 tarihli ve E.2025/3648, K.2025/5977 sayılı kararları)

Aynı şekilde Anayasa Mahkemesi de sorunu şöyle değerlendirmektedir:

"40.5271 sayılı Kanun'un 331. maddesinin (4) numaralı fıkrasında "Adlî tatile rastlayan süreler işlemez. Bu süreler tatilin bittiği günden itibaren üç gün uzatılmış sayılır." şeklinde açık bir düzenlemeye yer verilmiştir. Adli tatilde sürelerin işlemeyeceğine dair bahse konu düzenleme şüphesiz ki mahkemelerin çalışmaya ara verdikleri dönemde ilgililerin hak kaybını engellemeye yöneliktir. Madde metni bir bütün hâlinde incelendiğinde de bahse konu kuralın açık bir istisnasının olmadığı görülmüştür.

41. Aynı maddenin (3) numaralı fıkrasında düzenlenen hususlar ise çalışmaya ara verilen dönemde önemine istinaden incelenmesine devam edilmesi gereken meselelere ilişkindir. Bu kapsamda tutuklu dosyaların adli tatilde incelenmesine yönelik düzenleme de müdahalenin ağırlığı gözetilerek geç incelemeden kaynaklanan muhtemel riskleri önleme ve tutuklama tedbirinin ölçüsüz şekilde uygulanmasını engellemeyi amaçlar.

42. Tutuklu işler bakımından adli tatilde de sürelerin işleyeceğine yönelik yorum, ilgili maddenin (3) ve (4) numaralı fıkralarının birlikte değerlendirilmesi sonucu ortaya çıkmıştır. Ceza Dairesi, ilgili maddenin (3) numaralı fıkrasının (4) numaralı fıkrası bakımından bir istisna teşkil ettiğini değerlendirmiştir. Bahse konu yorumun tutuklu sanıkların mahkemeye erişim haklarını kısıtlayan

aleyhe bir yorum olduğu hususunda şüphe yoktur. Kanun koyucunun kanun yollarına, kanun yollarına başvuru sürelerine ve adli tatile ilişkin hususları ayrıntılı bir şekilde düzenlemesine karşın temyiz süresini kısıtlayan bir istisnayı açıkça ifade etmediği gözönüne alındığında Ceza Dairesi tarafından yapılan yorumun kanun koyucunun iradesine uygun olmadığı anlaşılmıştır.

43. Dolayısıyla tutuklu işler bakımından yapılan düzenlemenin bahse konu işlerin adli tatilde de yargı makamlarınca incelenmesini sağlama amacı taşıdığı ve 5271 sayılı Kanun'un 331. maddesinin (4) numaralı fıkrasının bir istisnası olmadığı görülmüştür. Buna karşın somut olayda ilgili kuralın Ceza Dairesince yapılan yorumunun öngörülebilir olmadığı anlaşılmaktadır. Böylece açık bir kanuni düzenlemeye rağmen Ceza Dairesinin öngörülemez bir yorum ortaya koyduğu, başvurucunun mahkemeye erişim hakkına yönelen müdahalenin kanuni dayanağının bulunmadığı sonucuna ulaşılmıştır." (06.01.2026 tarihli ve 2021/37483 başvuru sayılı bireysel başvuru kararı) Şu hale göre; CMK'nın 331. maddesinin 4. fıkrası uyarınca adli tatilde sürelerin işlemeyeceğine ilişkin kuralın, tutuklu ya da tutuksuz ayrımı yapılmaksızın tüm işlerde uygulanması gerektiği anlaşılmalıdır.

2. Somut Olayda Hukuki Değerlendirme

Özel Dairenin 21.06.2023 tarihli ve 17305-5827 sayılı kararının Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı ilgili bölümünce 25.07.2023 tarihinde fiziki dosyadaki barkotların okutulması suretiyle teslim alındığı ve 29.09.2023 tarihinde sanık aleyhine itirazda bulunulduğu anlaşılan dosyada;

Özel Daire kararının, adli tatil içinde 25.07.2023 tarihinde Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına teslim edildiği, bu hâliyle adli tatil içinde yapılan teslim/tebliğ geçerli olmakla birlikte adli tatilde süreler işlemeyeceğinden, aleyhe itiraz için CMK'nın 308/1. maddesinde öngörülen bir aylık hak düşürücü sürenin, adli tatilin bitiminden yani 1 Eylülden itibaren başlayacağı, dolayısıyla Özel Daire kararına karşı, ceza işlerini gören makamlardan biri olduğunda şüphe bulunmayan Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 29.09.2023 tarihinde yapılan itirazın süresinde olduğu kabul edilmelidir.

Ulaşılan bu sonuç karşısında, Özel Dairenin 21.06.2023 tarihli ve 17305-5827 sayılı kararına karşı Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan itiraz üzerine dosyanın gönderildiği Özel Dairece, itiraz nedenlerinin yerinde olup olmadığı yönünde herhangi bir değerlendirme yapılmaksızın, itirazın süresinden sonra yapıldığı gerekçesiyle dosyanın Ceza Genel Kuruluna gönderildiği gözetildiğinde; CMK'nın 308/3. maddesi uyarınca itiraz nedenlerinin yerinde görülüp görülmediği konusunda öncelikle Özel Dairece bir karar verilmesi gerekmektedir.

Bu itibarla Özel Daire kararının kaldırılmasına ve CMK'nın 308. maddesi uyarınca itiraz nedenlerinin yerinde olup olmadığı konusunda öncelikle karar verilmesi için dosyanın Özel Daireye gönderilmesine karar verilmelidir.

VI. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Yargıtay 10. Ceza Dairesinin 01.11.2023 tarihli ve 16557-9301 sayılı kararının KALDIRILMASINA,

2- Dosyanın, CMK'nın 308/3. maddesi uyarınca itiraz nedenlerinin yerinde olup olmadığı konusunda karar verilmesi için Yargıtay 10. Ceza Dairesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 01.04.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.